

אשכול ענה על השענות הכלכליות. אני מעזתי לדבר על ערכים.

- בערב אספה בבאר שבע. אולם הקולנוע היה צפוף ומחוז ישבו 2-3 אלפים

והאזינו ברמקולים. חזרתי הערב לה"א.

5.5.59, יום ג'

הובא לפני סכסוך חברי. לבון מטיל "חרם" על הלל דן ואהרון רמז כטועמדים

להספידות. הנוש לה"א - של אבולעפיה; לעומתם, גיורא מודיע שאם אלה יפטלו

אין לו מה לעשות, וגם חסה מודיע שיטמסך הופעוהיו.

קראתי אומול אלי את הלל דן. הצעתי לו ששנינו נסחלק טכועמדות, מבלי

שיקטור לכך חרעומת. הלל סרב כחחילה, לבסוף הסכים. סיפר לי על החכניות לגבי

גויאנה. מיטיה ועוד אחדים - אנשי יזמה - מוכנים להרחם. מעבדים עכשיו חכניה

חוזת עם צרפת. הדבר כרוך בסיכונים חמורים אם יכשל. להצלחה דרוש שלטחות

שלישים אלף איש ילכו שמה - ואנשים נאמנים לישראל. את הדבר יצליח - יש בכך סיכוי

רב לשוחטות פשוט עם צרפתית ולחיצוק מעכד ישראל בעולם.

- איסר בא הבוקר וסיפר לי על נסיעתו לפרס. בכניאר הביע חשש כבד למצב

בעיראק: סכנת השחלטות הקומוניסט. חוטיין עומד לעבור את סהרן ולהיפגש עם חשאה.

יחזק שיש חכמיה נחמכת ע"י ארה"ב שחוסייין יתפוס את עיראק. בכטיאר מציג

לכך שני תנאים: 1) הבטחת ענייני טרס, בעיקר במספרן הפרטי, 2) סידור עם

ישראל.

- הזמנתי את לבון בעניין הלל דן ורטז. הוא טוען שהוא מוכן להצדיק קבלת

המיצויים על ידי הלל (60.000 ל"י) - 30 שנות עבודה ושני עמלו שנמסר

להסתדרות. אבל איני מצדיק מיצויי רטז. קראתי לאלמוגי וגיוורא ונחיעצתי

אתם - והוסכט סנכניה את הלל לרשימה ולא את אהרון. הם רק ביקשו שאזמין את

אהרון לטיחה ואדבר תחילה עם משה כאן. טלפנתי מיד לטסה - וחוא קיבל דעתי.

יצאהי אה"צ לירומליה ליום השואה והגבורה שנערך על ידי בנין "יד ושם"

קשה להגיד שסידור האזכרה הלס יום השואה והגבורה. רבו חנאומים ואף איש

לא הביע כראוי לא השואה ולא הגבורה. הובאו ילדים והם רקדו ושדו כל הזמן.

ליוב גלנץ "זימר" אל מלא רחמים כאשר ניגנו התקווה בחידון התנך חבינלאומי.

בשנה הבאה אשפל בעצמי בסידור יום השואה - אם אהיה אז בממשלה.

חזרהי לת"א.